Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26215
Copyright: Admont, Benediktinerstift

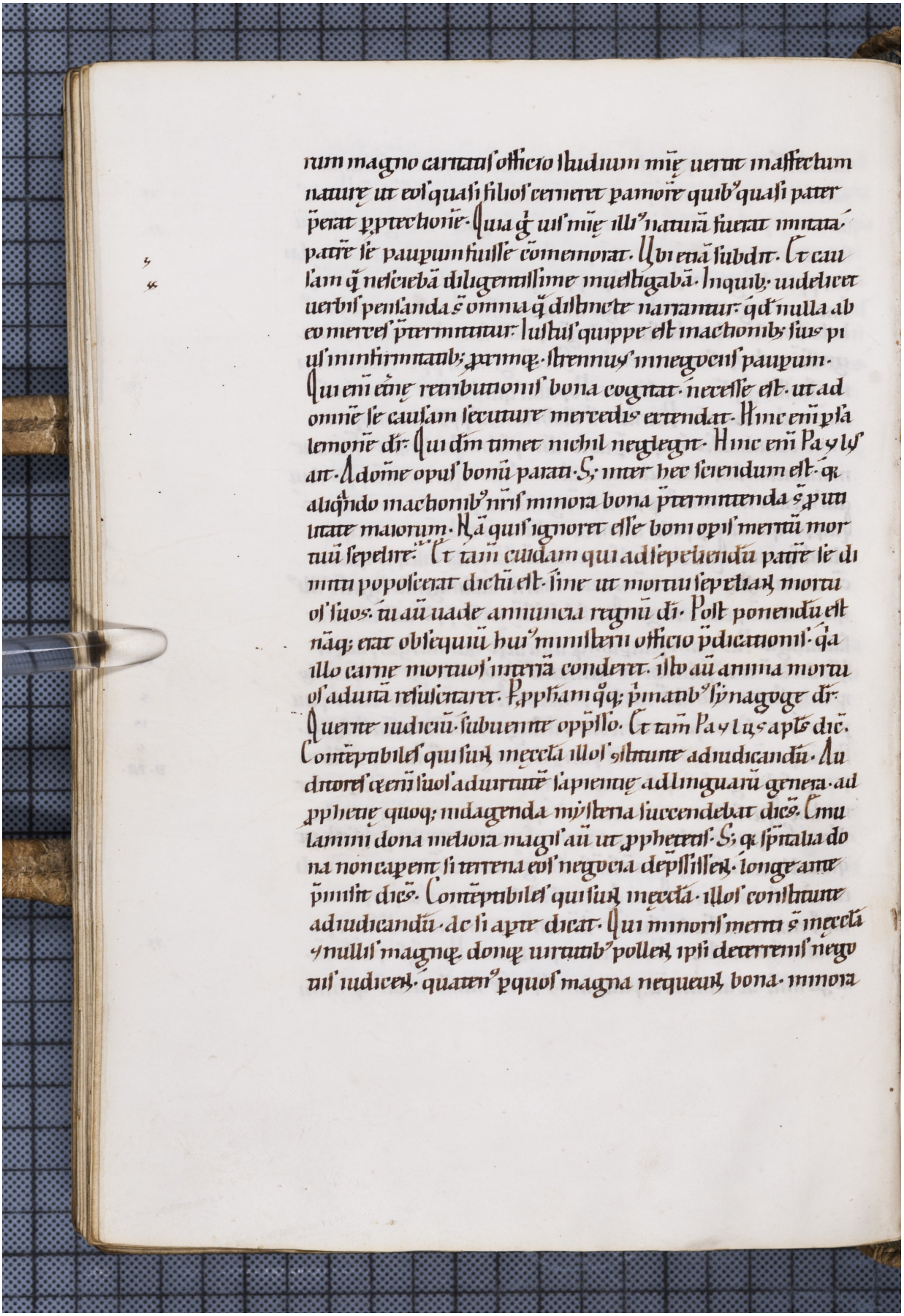

rum magno carnalis officio studium mię uerat maffectum
natuię ut eos quasi filios cernerent pamore quib' quasi pater
erat ꝓpter hone. Qua q̄ uis mię illi' natura fuerat innata
patre se paupum fuisse comemorat. Ubi ena subdit. Et cau
sam q̄ nesciebā diligentissime inuestigabā. Inquib' uidelicet
uerbis pensanda s̄ omnia q̄ distincte narrantur. qd nulla ab
eo merces p̄terminatur. Iustus quippe est machonib' suis pi
us in infirmitatib' parmq. strennus in negocis paupum.
Qui enī eōię retributionis bona cognat. necesse est. ut ad
omne se causam securure mercedis extendat. Hinc enī pla
lemone dr. Qui dm tmet nichil negligit. Hinc enī Paylus
ait. Ad ome opus bonū paratū. S; inter hec sciendum est. q
aliq̄ndo machonib' nris minora bona p̄terminenda s̄ ꝓ uti
tate maiorum. Nā quis ignoret esse boni opis meritū mor
tuū sepelire. Et tamen cuidam qui ad sepeliendū patre se di
mitti poposcerat dictū est. sine ut mortui sepeliant mortu
os suos. tu aū uade annuncia regnū dei. Posit ponendū est
nāq; erat obsequiū hui' ministerii officio p̄dicationis. q̄a
illo carne mortuos interna conderet. illo aū anima morti
os adunā resuscitaret. Ꝓpheiam q̄q; primatib' synagoge dr.
Querite iudicū. subuenite oppsso. Et tam Paylus apls dic.
Contemptibiles qui sunt mecta illos sibimet adiudicandū. Au
diores ceni suos aduitatē sapientię ad linguarū genera. ad
pphetię quoq; indagenda mysteria succendebat dicēs. Emu
lamini dona meliora magis aū ut pphetetis. S; q spitalia do
na non capere si terrena eos negocia depssisset. longe ante
p̄mittit dicēs. Contemptibiles qui sunt mecta illos constituere
adiudicandū. de si apte dicat. Qui minoris merti s̄ mecta
nullis magnę donę uirtutib' pollent ipsi decerrent nego
tis iudicent. quatenus ꝓ quos magna nequeunt bona. in minora